

ВІДГУК

наукового керівника, доктора юридичних наук, професора

Луценко-Миськів Лесі Ігорівни на дисертацію

Данченка Владислава Євгеновича на тему:

**«Правове регулювання непрацюючих (проблемних) активів у
банківській сфері», поданої на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право**

Данченко Владислав Євгенович, 1997 року народження, у червні 2020 року здобув освіту за другим (магістерським) рівнем вищої освіти у ПЗВО «Київський міжнародний університет» за спеціальністю 081 «Право». З вересня 2020 року здобувач третього (освітньо-наукового) ступеня вищої освіти ПЗВО «Київський міжнародний університет».

Обрана аспірантом тема дисертаційного дослідження «Правове регулювання непрацюючих (проблемних) активів у банківській сфері» відповідає вимогам актуальності, оригінальності та практичної значущості, містить нові науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати.

В умовах триваючої збройної агресії проти України забезпечення стійкості фінансово-економічної системи держави набуває особливого стратегічного значення, оскільки її ефективне функціонування є однією з фундаментальних передумов підтримання економічної безпеки, фінансової стабільності та спроможності держави виконувати свої соціальні, оборонні й інші публічні функції. У структурі фінансового сектору визначальну роль відіграє банківська система, яка в сучасних умовах функціонує під впливом комплексу внутрішніх і зовнішніх дестабілізуючих чинників, зумовлених воєнними діями, трансформацією економічних процесів, макроекономічною невизначеністю та залежністю від міжнародної фінансової підтримки.

Суттєвий вплив на діяльність банківських установ також мають негативні соціально-економічні наслідки війни, зокрема вимушена міграція населення, скорочення ділової активності, погіршення фінансового стану суб'єктів

господарювання та зниження рівня платоспроможності фізичних осіб. Сукупність зазначених факторів обумовила істотне зростання обсягів непрацюючих активів у банківському секторі, що стало одним із найбільш вагомих викликів для забезпечення фінансової стійкості банківської системи.

Наявність значного обсягу непрацюючих активів негативно впливає на ліквідність і капіталізацію банківських установ, обмежує їх інвестиційний та кредитний потенціал, погіршує якість банківських активів і, як наслідок, створює системні ризики для стабільності фінансового сектору та національної економіки загалом. У цьому контексті особливої актуальності набуває розроблення цілісного механізму управління непрацюючими активами, який поєднував би ефективні правові, організаційні, економічні та інституційні інструменти їх врегулювання.

Враховуючи викладене, одним із пріоритетних напрямів розвитку сучасного банківського законодавства та юридичної науки є формування належного нормативно-правового забезпечення управління непрацюючими активами, здатного забезпечити баланс приватних і публічних інтересів, мінімізувати системні ризики банківського сектору та сприяти підвищенню рівня фінансової стійкості держави в умовах сучасних викликів.

Наукова новизна полягає в тому, що в результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових наукових положень і висновків.

Вперше запропоновано авторський підхід до класифікації чинників, що обумовлюють виникнення непрацюючих (проблемних) активів у банківській сфері, які запропоновано поділити на дві великі групи: 1) зовнішні, зокрема: а) нормативно-правові; б) політичні; в) фінансово-економічні; г) безпекові; ґ) демографічні; 2) внутрішні чинники, які включають: а) організаційно-управлінські; б) кадрові; в) інформаційно-аналітичні. Виділено ключові елементи адміністративно-правового механізму регулювання непрацюючих (проблемних) активів у банківській сфері, до яких віднесено: норми адміністративного права; адміністративно-правові відносини; юридичний факт, акти тлумачення норм права; акти реалізації норм права; правова свідомість та

правова культура. Обґрунтовано, що ключовими елементами організаційних засад управління непрацюючими (проблемними) активами у банківській сфері є наступні: організаційна структура банків; розробка та прийняття управлінських рішень; кадрове забезпечення; виявлення та класифікація проблемних активів за допомогою регулярного моніторингу та аналізу кредитного портфеля; розробка Стратегії управління проблемними активами; запровадження системи реагування на загрози.

Результати дослідження сприятимуть розвитку юридичної науки, розробці нових та вдосконалення діючих законодавчих, підзаконних та відомчих нормативно-правових актів, норми яких спрямовані на правове регулювання непрацюючих (проблемних) активів у банківській сфері.

Зміст дисертації характеризується високим теоретичним і науково-методологічним рівнем вирішення поставлених завдань. Дисертант продемонстрував чіткий науковий підхід, що дозволило аргументовано сформулювати авторський підхід до класифікації чинників, що обумовлюють виникнення непрацюючих (проблемних) активів у банківській сфері.

Таким чином актуальність обраної аспірантом теми дисертаційного дослідження, а також наукова новизна і проведена аспірантом робота дають підстави стверджувати, що дисертаційне дослідження Данченка Владислава Євгеновича становить істотний науковий інтерес і практичну цінність у правотворчості – для розробки нових та вдосконалення діючих законодавчих, підзаконних та відомчих нормативно-правових актів, норми яких спрямовані на правове регулювання непрацюючих (проблемних) активів у банківській сфері (Довідка про впровадження результатів дисертаційної роботи видана Комітетом Верховної Ради України з питань фінансової, податкової та митної політики), у освітньому процесі – в процесі розробки навчально-методичних та лекційних матеріалів, а також навчальних посібників та підручників з навчальних дисциплін: «Адміністративне право», «Фінансове право», «Банківське право» тощо. (Акт впровадження в освітній процес № 310 від 11.02.2026 р.). Тож цілком виправданою та послідовною є структура дисертаційного дослідження, яке

складається зі вступу, трьох розділів та висновків. Окремо варто відмітити опрацювання аспірантом значного масиву нормативно-правових актів, наукової літератури, частина яких є англomовною, аналітичних досліджень, статистичної інформації. Безперечно, дисертація Данченка В.Є. написана ним самостійно, а сам аспірант працював у тісному зв'язку з науковим керівником.

Дисертацію виконано в межах наукових тем Навчально-наукового інституту міжнародних відносин та права «Тенденції розвитку сучасної правової науки в умовах інтеграційних процесів: теоретичні та практичні аспекти» (номер державної реєстрації 01200100413) та «Сучасні виклики міжнародно-правових відносин і роль України у формуванні світового правопорядку» (номер державної реєстрації 01220000743).

Під час навчання в аспірантурі Данченко В.Є. дотримувався індивідуального плану аспіранта, зокрема в повному обсязі виконував освітню, наукову та науково-дослідну складову, у тому числі склав заліки та іспити. Данченко Владислав Євгенович зарекомендував себе як відповідальний, працелюбний, добросовісний та сумлінний аспірант, який впродовж навчання активно займався науковою та науково-дослідною роботою, зокрема ним було опубліковано 8 наукових праць (статті, тези доповідей) за темою дисертації, у тому числі 5 наукових статей у фахових наукових виданнях України. Опубліковані результати дослідження віддзеркалюють його зміст та відповідають критеріям, що висуваються до статей у фахових наукових виданнях та відповідають вимогам, передбаченим Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» від 12 січня 2022 року № 44.

Кількість і якість висновків, що містить дисертація Данченка В.Є., свідчать про науковий характер дослідження, що відповідає освітньо-науковому ступеню доктора філософії. Суттєві зауваження наукового керівника враховані під час роботи над дослідженням та знайшли вирішення при його доопрацюванні.

Враховуючи наведене, можна стверджувати, що висновки і пропозиції, сформульовані Данченком В.Є. у дисертаційному дослідженні, мають характер новизни і роблять значний внесок у процес пізнання і розвитку проблем, які досліджуються. На підставі викладеного, цілком обґрунтовано можна зробити висновок, що представлена дисертація на тему «Правове регулювання непрацюючих (проблемних) активів у банківській сфері» є завершеною працею, містить раніше не захищені наукові положення та отримані автором нові науково обґрунтовані результати, які в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, повною мірою відповідає вимогам, що пред'являються до такого виду наукових робіт є завершеною, самостійною та ґрунтовною науковою працею, яка заслуговує на високу оцінку та може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді.

Науковий керівник:

Професор кафедри публічного та європейського права

Навчального-наукового інституту

міжнародних відносин та права

ПЗВО «Київський міжнародний університет»,

доктор юридичних наук, професор

Леся ЛУЦЕНКО - МИСЬКІВ

Зігнали Л. В. Луценко - Миськів

Завідувач:

Вчений секретар

Чер Михайло